

נמ:

עין משפט
גר מצודה

כב א ב מ"י פ"ט מה"י
שנת ה'תש"ח
א"ח ס"י ש"נ סעף ה'
כב ג מ"י ש"ס ה"י כ"י קמג
למ"ח ס"ה
כד ד עו"ש"ס א"ח ס"י ש"א
סעף ו'
כה ה עו"ש"ס א"ח ס"י ש"ג
סעף ז'
כו ו מ"י ש"ס ה'תש"ח
עו"ש"ס ש"ס סעף ח'

תורה אור השלם

וּתְהֵינִי אִשָּׁה חֲקִים לְךָ
וְעַל דְּרָכֶיךָ נִגְהָ אֹרֶה
אֵיבֹב כֵּב כַּח

מוסף רש"י

לוי לר' אסם מיבך הרי
כייף לידה. קודם שיגלה
ממקומו, אבל לר' הניח לא
כייף (בחיובת קנה), ודוחמה
של אלמנה. ע"י אלוהים
והוא נחם (לעיל ב.נ.נ.).
טמאה. דבר טעם חליץ
ופשוט כלי תהבות טמאים
(מנחם).

כ. נסים גאון

[illegible]

רבינו חננאל

כעבור י' קינאנו לרבינו:
 ח"ו לא תצא אשר בעיר
 ש' וזה אצל יצחק חביב
 חסד ר' מאיר.
 וזכאי לא תצא אשר יצאת
 שטורה ר' אליהו אומר
 וזה אצל בער ש' כליאל
 וזה אצל שמואל שוי.
 ש' נכס, חסין מלשין
 מסכת אבות דר' יוחנן,
 מלשין וקרי' כר' אש'
 חסד תרצה אומר ארונקא
 כ' אל מלני שוי.
 ארונקא כליאל אדבסאי, ר'
 אר' שמואל שוי.
 כר' בארשי, ואנ' יצחק
 לסמר מעשה ר' והא
 דרדש ר' אבא לר' שורן
 ונפן ר' כלי' מפרנא.
 ונפן ר' אדרש רבה ר' אבה
 במחזא כליאל שוי, כליאל
 ארונקא ר' שוי, ר' יון
 אר' איסמור בהריאל
 שיון ר' דימאל אר'
 שוי אל' ארונקא, אר'
 ר' שש' קרנא.
 הוא ורנ' שחמניס כ' ש'
 מרנא ר' והא.
 אבנ' שוי קמור ר' יצחק
 המינא, ואנ' ר' יצחק
 ר' המיני קמור, ש' יצחק
 קמור המיניא אר' והא
 ר' שש' ארונקא ר'
 ר' חזני, וילאנא תרצה
 אר' ור' יצחק
 אר' ור' יצחק

וקמרא, חתיכות חתיכות של
של מלכים כי כן מלאכתן לה

במה אשה פרק שישי שבת

מִמָּוֶה דרכה לְמִיָּץ בְּכֵלֵּא אִשָּׁה חֲשׁוּבָה. אָמַר ר״י דְּדוּקָא
בְּכֵלֵּיָא שְׂרִי שְׁמוּאֵל הֵכָּא וְכֵן רַבִּי אֲלִיעֶזֶר דְּדוּקָא עֲבִיר שֶׁל
הֵיכָּא שָׁחִין כָּל הַנְּשִׁים רְגִילוֹת בֵּינָן אֵלֶּא אִשָּׁה חֲשׁוּבָה אֵכֵץ אֶת הַנְּשִׁי
נְשִׁים אֲסִירֵי אִפִּי לְאִשָּׁה חֲשׁוּבָה דְּלִין לְחַלֵּן בֵּין הַנְּשִׁים אֵכֵלָּא רִחִיָּה
וְתַסְפִּי כִּירָה (עֲשֵׂי דָּף קמ״ד) דְּקִלְמֶר
עוֹלָא מַה טַּעַם הוֹאִיל וְיִחִיא מוֹרֵת כְּלִי
עֲלֵיהֶן וְמַה דְּחָק לֹמַר כֵּן כִּיּוֹן דְּחִי
לְנָשִׁים חֲשׁוּבוֹת דְּלִפִּי לְרֵצֵן לְחִסְרֵי
עֲבִיר שֶׁל וְכֵן לְאִשָּׁה חֲשׁוּבָה מוֹדוּ
בְּשָׂרָא הַנְּשִׁיטִים אֲלִיעֶזֶר דְּשְׁמוּאֵל
דְּשְׂרִי כֵלֵּלָא אֲפִילוּ לְרֵצֵן:

אֲנִיכֵנּוּ שֶׁ מַלְכִּים שְׁמֻלְנוּס
הוּא הָאֵן לֵהס לֵהס אֲנִיכֵנּוּ
וְהָאֵן קִרְמֵל לֵאמֹתָ
מִלְנוּסֵה הָאֵן וְהָ מִשְׁלָפָה וְמוֹחִי:
תִּתִּי הִמְיִי קִאמֶרְתָּ. לֵשׁן אֲחֵד
פִּי בְקוֹנֶטֶס לֵאסִיקוֹר וְהִעִי:
לִמְשִׁיכֵי כִפִּי כֵל כִּתְרִי וְלִמְן דָּק קִי:
יִנְיִם כְּלִים פִּוְרֵדָה וְתוֹגוֹר וְפִי הָאֵן
בְּקוֹנֶטֶס לִפְוֶדֶלָה הוּא אֲחִוֹר הִינְיִי עֵסֶס
שִׁסִּים נִגְדִי מִפְסִיק בִּינְיָמִים אֲזֵל מִרִי
הִמְיִי זֶה עַל נֵב זֶה אֲסוֹר וְהָ דִמִי
לִכְלֵמָה מִלְנוּסִים אֲחֵדס לִוְנֵס כִּשְׁכִּיל
הִקוֹר אֲזֵל מִרִי הִמְיִי מִי הִנְהִי עִשׁ
וְהָן דֶּרֶךְ לִמְגוֹר וְמוֹשִׁי הוּא:

מנקטא פאר. פירורי הפת
ותכשעט האז:

נזיר האף, ומי האון שר דפני
בקיטערס וועג' דאמך קען
(א) בענט יולאט בחוץ צאנזין
ואמר בנח' דעל מני צבעטס אפירי
דילמא משלי הויל וזכשט נינו
הס יומר קל * טעס מומי האון:
הא י' עילי חותם חייבת חטאת.
אפיפא סמין "דקתי כהד
דמחני מעטא: **רב** נחמיה
שבטא. נראה לר' דכרשא מטר
דלא בני למימר הלך אף אחר חומתה
ואלן דוקא אחר חומתה שהוא עסק
על משעם כדריה בתיספסא דמסכת
כלים: דמיא טבעת של מחנה
וחומתה של אלומו רבי נחמיה
ממטר שהיה רבי נחמיה אומר
בטבעת הלך אחר חומתה:
ר

במחוזות כלילא שרי ונפקו חמני סרי כלילי מחרא מבואה
שמואל קמרא שרי איכא דאמרי דארוקתא ואמר רב ס
מזוהבת ואיכא דאמרי דאניסכא ואמר רב ספרא מידי ד
א"ל רבינא לרב אשי קמרא עילוי המיינא מאי א"ל ית
רב אשי דהאי רסוקא אי אית ליה מפדחיתא שרי ואי
מאי קטלא מנקטא פארי: נומי: נומי האף: ולא
חותם: הא יש עליה חותם חייבת אלמא לאו
יתכשיטי נשים טמאים ואלו הן תכשיטי נשים ק
וסבעת בין שיש עליה חותם בין שאין עליה חותם
ויורא לא קשיא הא ר' נחמיה הא רבנן דתניא ה"א ע
אלמוג טמאה היא של אלמוג וחותמה של מתכת טהור
שהיה ר' נחמיה אומר כסבעת הלך אחר חותמה בע

כזכר וי"מ כמין חזי עגול עשוי כמין כלבוסים (א) ואוחזים בו ממש
 אבל נומי האומן מותרין לכתחלה לטריחא לה מילתא למשקל
 העליה חוסם. קתני מתניתין דאם יאלת פטורה דחכשטי הוא
 חוסם חייבם חטאם. דלאו דחכשטי הוא והוי משאוי: נומים.
 שיש עליה כו': הא רבי נחמיה. דלמרי עיקר טענת אדעתא
 לאשה לחתום ושלטון שלטונים שאין חוסם עשוי אלף לאדם
 טענת עיקר ואדעתא לטענת נפקא ביה וטענת ודאי דחכשטי
 של אלמוג וחוסמה של חטאם פטורה. דהוה ליה פטורי כלי
 העגול שלהם לא היה פגום כשגלו אלף חלק ונקדים בו שני נקדים

עשוות כחוטין. רוקתא מטלית. שנמצא בין כלילא בין קמרא חתיכות של זהב נקובות ומרגליות

כדענד ליה ר' עקיבא לדיבסוה. במסכת נדרים (דף קז. א.) כלינא.
על פדמה הוי קושרתו מאזן לאזן יש שכולו טס וזכ שקורין לימ"א
וירש שעושין ממשי טווי עש וזכ שקורין פרי"ש: דינסא: טס
העשויו כולו מניסכא דהיינו וזכ אף כסף דבר היטק' דלמסר.
מנו דמסר גזירה לילמא שלפא

[illegible][illegible]

מנין לר' יוסי שמנה עשר כלים והם: חד חגור הוא דמונין ככל כחי הקדש (ולקמן דף קכ.) ואי חסות מבורות שרי לכתולה מימני ההם: תרי: רסוקי. חסיתא מעיל רחבה: אי אים ליה מפרייטא. רעועות קצרות תליוות: כהן לקדשה בזה ולבדקו כפיכובי: שרי. דמידיקד שפיר וליכא למיחש דילתא משתרי קטרי ופיל ואחי: לאחוי: מפרייטא. פינדל'א בלעז': מנקטא ספרי וחי. מושטל'א הוא גגא שיש לו שנים כעין מנכסיס ומכנסת: כן רעועה רחבה וקושרת כפי צורחה ובעד

מי חלוקה והפגם בולע לזארה והוא של זכר לוי"ה: נומי אהא.
אחריי מפני שאזירה מוכסות בקישורין: ולא כעצמם שאין
ומשום דילמא משלמא ומחויא הוא דמיחסר: הא יש עליה
מי האחין: ועבדת בין שיש כו'. כלומר ועצמת שאמרט בין
וחוסם הוא חייבת חטאת דחוסם לאשה לאו תשטוי הוא דאין
גדול וממונה והא דקחתי תכשיט הוא רבנן דאחרי גופה לא
אין: עמאלא. דטענת עיקר והוא ליה תשטוי כלי מתכות: היא
אין: הלך אחר סמלוניו. והם של מתכות הם: עמאל: סמלוניו.
ביניהם כעזי עורק השור ומוחצין בהן שמי יתדות והם סימלונין:
בקולב

הוא, דהנין טבעת של מחבת וחורמה של אלמוג (טמא, היא של אלמוג) וחורמה של מחבת טהורה פ"י רצונות שהן בעול דהנין בחור כהנים מיד בא ושיכר העול וקיצץ סימליון, כדכתיב ה':

מסורת הש"ס

(א) ולקחת קלח. חוסס פ"ה.
(ב) בעיית פ"ב ח"ו. (ג) כפחות
קג. (ד) וכלים פ"ח ח"ח
פ"ט. (ה) וכלים פ"יג ח"ו
לא נזכר פלגתא דר' נחמי
הלכך שפיר נרמי דחמיא.
(ו) לעיל נב: חוסספחא דכלים
(ז) פ"ב פ"ב כלים פ"ד ח"ו.
(ח) וסוכה נ"ג. (ט) פ"ה

(ט) (דף פה. א.) (י) (לקמן פה. א.)
(כ) (פ"ג בבא מציעא.)

הגהות הב"ח

(ב) נבי' למוחב נבי' דקם
וקאמין: (ג) דרש"י דיה נח
נפסיה וכו' שמי שמי שמי
ונחוצה חיות: (ד) ד"ה חרי
וכי' כי ילחם בר יהודה
ישי: (ה) ד"ה מנקט פלח.
ישי: פיל דקם נח עיב חסר.
שפירש"י: (ו) בא"ד חסר
כלום קוד:

גליון הש"ס

נחם א"ל יב שמואל ב"ר
הנה ליב יוסת. לקמן קמו
עין: יצחק יהא אבנא
וה' וכל ישראל בני מלכות.
עין לקמן דף קל"ח ע"א:
תוס' יהא טעם תאב ובי
לישאל מנחם האר. עין
תפי' בית המדרש ס"א ע"א:

לעזי רש"י

למ"א. טס, להב
 (לוח דק של מכתה).
 פריז"ש [פריז"ש].
 נור רקום בזהב.
 פינרצ"א [פינרצ"א].
 שריכס, כחפיה
 (להדק כנר על הגוף).
 מרשטינצ"א. לכוכה
 (תחיתכ כרי המקטטת
 את החזה, שהיא קשרה
 כשרוכים ובה חוטי-זהב).

רבינו חננאל (המש')

[illegible]

דיק קצץ עבודת רשעים,